

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
277

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N.226. Περί απαλλαγής του Αυτόνομου Όργανισμου Έργατικής Κατοικίας από των Δημοτικών και Κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων και συναφών διατάξεων. ... 1
N.231. Περί αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπλήρωσης φορολογικών των διατάξεων. ... 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 226

Περί απαλλαγής του Αυτόνομου Όργανισμου Έργατικής Κατοικίας από των Δημοτικών και Κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων και συναφών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ήχρησάντο: όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεράστειχεν:

Άρθρον 1.

Είς τὸ τέλος τῆς παρ. 9 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 «περί τροποποίησης διατάξεων ἀφορώτων εἰς τὰ ἔσχα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως» προστίθεται ὡς ἑξῆς:

«Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνει καὶ ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Ἑργατικῆς Κατοικίας, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ κτώμενα ἀκίνητα τὰ προοριζόμενα πρὸς ἀνοικοδόμησιν καὶ διαθεσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις δικαιούχους ἐργατοῦπαλλήλους».

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Διατάγματος τῆς 24 Σεπτεμβρίου — 20 Ὀκτωβρίου 1958 «περί κωδικοποίησης εἰς ἑνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» προστίθεται παρὰγραφος 10 ἔχουσα οὕτω:

«10. Τοῦ τέλους τοῦ παρόντος άρθρου ἀπαλλάσσεται ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Ἑργατικῆς Κατοικίας ἐπὶ παροχῆς αἰετίας ἀνεγέρσεως, συμπληρώσεως, προτύχης, ἀπεργάσεως ἢ διερρυθμίσεως οἰκοδομῶν ἀνεγειρομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ προοριζομένων πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις δικαιουμένους ἐργατοῦπαλλήλους».

Άρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρ. 8 τοῦ άρθρου 10

τοῦ Ν.Δ. 703/1970 ἰσχύουν ἀπ' ἧς ἤρξατο ἡ ἰσχὺς τοῦ Ν. Δ/τος 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

2. Τυχὸν βεβαιωθέντα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποτὶ διαγράφονται, τὰ δὲ τυχὸν εἰσπραχθέντα δὲν ἐπιστρέφονται.

Άρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 5 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Νόμου 4511/1966 «περὶ στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ἀξιὸς Θεσσαλονίκης δικαιοῦτων οἰκογενειῶν καὶ ἐπιλύσεως θεμάτων τινῶν ἀφορώτων εἰς τὸν Συνοικιστὴν Καλλιθέας Θεσσαλονίκης», προστίθεται νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ὅρος τοῦ καταβάλλοντος εἰς τοὺς μεταστεγάζομενους δικαιούχους στεγάζσεως τοῦ Αὐτοῦμοῦ Ὀργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας (ΟΕΚ) χρηματικὸ βοηθῆματος, ἡ ἐπ' αὐτῷ ποσῷ, δύναται νὰ καθῆνηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀπαρτηρώσεως μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΕΚ, ἀναλόγως τῆς συνθέσεως τῆς οἰκογενείας τῶν δικαιούχων, τῶν κρατούσων τιμῶν τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν συνθήκων διαβιώσεως τῶν δικαιούχων. Τὸ βοηθῆμα τοῦτο καταβάλλεται ἀνεξαρτήτως τῆς μελλούσης ὀριστικῆς στεγάζσεως τῶν εἰς οἰκήματα ἀνεγειρόμενα ἐπὶ τοῦ ἐλευθερουμένου ἢ ἑτέρου χώρου».

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος φησισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κωδικοῖται, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φορολογία Εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλαγὰς ἐκ τοῦ φόρου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται ὑποπερίπτωσις δδ) ἔχουσα οὕτω: «δδ) τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%)».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φορολογία Χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλαγὰς ἐκ τελῶν χαρτοσήμου.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου.

1. Εἰς τὸ ἐδαφίον γ' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις ε, ἔχουσα ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«ε) ὑπὸ οἰουδήποτε πρὸς οἰονδήποτε, δι' αὐτοῦ Γραμματίων Κρατικῶν Λαγείων».

2. Τὸ δευτέρον ἐδαφίον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«Τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον τέλος δὲν ὁρεῖται ἐπὶ α) τόνων ἐκ καταθέσεων χρημάτων παρὰ Τραπεζῆς ἢ ἄλλης Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ἢ Νομικῶ Προσώπῳ, δικαιουμένοις νὰ δέχωνται καταθέσεις, β) προμηθεύειας καταβάλλοντες ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου εἰς τοὺς διαδετόντας Γραμματίων Κρατικῶν Λαγείων καὶ γ) ἐὰν τὸ κατὰ δικαιούχον ποσὸν ἐκάστης καταβολῆς ἢ πιστώσεως τόνων, προμηθευτῶν κλπ., δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδαφίον ὑπὸ στοιχείῳ ζ, ἔχον ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«ζ) Ἡ κύρωσις ὑπογραφῆς, ἐνεργουμένη παρὰ δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ παρ' οἰουδήποτε προσώπου δηρ. 5. Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἐπικυρώσεως ὑπογραφῆς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν Ἑλλάδι: ἐξαιρετικῶς, ἐφαρμόζεται ὁ ὅρος τῆς ἀμοιβαιότητος».

4. Εἰς τὸ ἐδαφίον στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ὑπεδάφιον ἔχον ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«Τὰ τέλη τῶν ἐν λόγῳ ἀδειῶν καὶ δελτίων ταυτοτήτος ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπηκόων καταβάλλομένων εἰς τὴν Χώραν τοῦ ἀλλοδαποῦ, διὰ τοιαῦτα ἢ παρομοίας φύσεως ἔγγραφα. Προκειμένου δέ, περὶ Ἑλλήνων ξένης ὑπηκοότητος, τὰ ἐν λόγῳ τέλη περιορίζονται εἰς τὸ ἐν τρίτον (1/3), μὴ δυνατόν νὰ εἶναι κατώτερα τῶν δηρ. 50».

5. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδαφίον ὑπὸ στοιχείῳ ια, ἔχον ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«ια) Ἡ ἀδεία πράκτορος μεταναστεύσεως δηρ. 800, διορισμοῦ δὲ ἀντιπροσώπου τούτου δηρ. 200».

6. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ τίτλου Γ' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδαφίον ὑπὸ στοιχείῳ β, ἔχον ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«β) Τῶν μεταναστευόντων μέσω τῆς Διευθετητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστῶν ἐξ Εὐρώπης (ΔΕΜΕ)».

7. Τὸ ἐδαφίον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«γ) Τὰ τελωνειακά ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ, διὰ τῶν συνθηκῶν τιθροδρομικῶν σταθμῶν Μεσογείου, Εἰδομένης, Προμηκῶνος, Πυθίου καὶ Δικαίων, διαμετακινούμενα ἐμπορεύματα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἐπιβατῶν».

8. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται ἐδαφίον ὑπὸ στοιχείῳ δ' καὶ ε' ἔχοντα ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«δ) Φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων πρὸς ὑπάλληλόν τῶν, ἵνα προβαίνει εἰς εἰσπραξὶν χρημάτων ἢ ἀξίῳν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἢ πρὸς οἰονδήποτε πρὸς χρῆσιν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ε) Οἰουδήποτε προσώπου, πρὸς παραλαβὴν ὑπὸ τρίτου συστημένων ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων, ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἢ πρὸς εἰσπραξὶν τῶν ἐπιταγῶν τούτων ἢ ἀποδείξεων δι' ὧν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ΕΛ—ΤΑ εἰς τοὺς δικαιοῦχους συντάξεις, ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις καὶ πάσης φύσεως παροχαί τοῦ Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α. ἢ ἐτέρων Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Ὁργανισμῶν».

9. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναρῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ἀρ' ἧς ἰσχύει, ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«1. Τὸ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ τοῦ Ν.Δ. 4435/1964 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων προνομιῶν μεταξὺ Ο.Γ.Α. καὶ ΤΕΒΕ» προβλεπόμενον ποσοστὸν ἐξ εἰκοσίου ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὑπὲρ Ο.Γ.Α., ΤΕΒΕ καὶ ΤΑΕ ἐπιβάλλεται: ἐρεξῆς ἐπὶ τῶν ὁρεγμένων ἔσται: τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων, τελῶν χαρτοσήμου, ὡς καὶ τῆς μέσης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ν.Δ. 226/1969 «περὶ διαταρλίσεως ἱσῶν ὅρων ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ ἑλληνικά προϊόντα», προσκυζανόμενων ὡσαύτως κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν (20%) τῶν συντελεστῶν τῶν παραγράφων 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 226/1969».

Ἄρθρον 3.

Διαιδικασία ἐπιστροφῆς μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως.

Ἐπὶ ἐξαγωγῆς προϊόντων τῶν Κεραλαίων 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ὑπὸ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, Ἐνώσεων καὶ Κοινοπραξίῶν αὐτῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν τῶν, ἡ μέση ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσις τῶν προϊόντων τούτων, εἶναι ἰση πρὸς τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 226/1969 διὰ τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα οὐχὶ ἰθὺς παραγωγῆς.

Ἡ ἐπιστροφή τῆς μέσης ἐκ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ ἐξαγωγῆς τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδαφίον προϊόντων, ἐνεργεῖται ἀνευ τῆς ὑποβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 226/69 ὁριζομένων δικαιολογητικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία Κληρονομιῶν, Δωρεῶν, Προικῶν—Μεταβιβάσεως Ἀκινήτων.

Ἄρθρον 4.

Διαιδικασία πρωτογενοῦς προσδιορισμοῦ ἀγοραίας ἀξίας κληρονομικῶν ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαγείων» προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς κάτωθι:

«3. Κατ' ἐξίτησιν, ἐὰν μεταξὺ τῶν δηλωθέντων περιουσιακῶν στοιχείων περιλαμβανόνται καὶ ἀκίνητα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἀκινήτων τούτων δύναται νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ πρωτογενῶς, ἐὰν τῶν ὑπαρχόντων παρ' αὐτῷ συγκατακτικῶν στοιχείων, τῶν τηρουμένων βιβλίων τιμῶν καὶ ἄλλων στοιχείων».

Ἐὰν ἡ δηλωθεῖσα ἀξία τῶν ἀκινήτων δὲν συμπίπτῃ πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τούτων, ὁ φορολογούμενος δύναται ἐν

ακμήνους ανατρεπτικής προθεσμίας από της υποβολής της δήλωσής να επιδώσει συμπληρωματική τοιαύτην, σύμφωνα προς την υπό του Οικονομικού Έφορου προσδιοριζομένην αξίαν. Είς την περίπτωση ταύτην η συμπληρωματική δήλωση θεωρείται ληκρινή και δεν επιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγω εκπροσώπου.

Εν η περίπτωση δὲν υποβληθῇ συμπληρωματική δήλωση τὸς τῆς ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου προβλεπομένης προθεσμίας, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰ, ἐν ταῖς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξομαλίζονται.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1974 μέχρις ἐνδεῶς ἔως τοῦ παρόντος νόμου υποβληθεισῶν δηλώσεων ἐφ' ὅσον τῆς υποβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως δὲν ἔχει νοποτηρῆ ἡ πράξις καταλογισμοῦ τοῦ φόρου. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων τούτων ἡ τριμήνη ἀνατρεπτική προθεσμία, πρὸς ὑποκλινὴν συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐνδεῶς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

3. Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν. 12/1975 καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Βεβαίωσης καὶ τίτλοι βεβαίωσης τοῦ φόρου.

1. Ἡ διατάξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Ν.Δ. 118/73 ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

1. Ὁ ἀναλογῶν φόρος ἐπὶ τῶν αἰτίᾳ θανάτου κινήσεων βαρύνεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς κατοικίας τοῦ ὑποχρέου ἐν τοῦ βεβαιουμένου ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν Κληρονομῶν Ἀδελφῶν, Παιδικῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὅστις βεβαιεῖται εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰδικὸν Ταμεῖον Κληρονομιῶν. Τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐνημερώσων, περὶ τῶν βεβαιουμένων εἰς αὐτὰ φόρων, ὡς καὶ τῶν ἐκαστοῦ ἐξοφλουμένων ποσῶν τούτων, τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα τῆς κατοικίας τῶν ὑποκλινῶν.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 81 αὐτοῦ ὡς ἔνω Ν.Δ. 118/1973, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀνωτέρως:

4. Οἱ ἔσται οἰομένητε τίτλοι ἀναλογούντες φόροι, δημόσιοι μετὰ τῶν προθέτων, φόροι καὶ δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων τοῦτον, ἐκαστος διακεκομμένως κατὰ δικαιοῦχον, εἰς τὸν Διόν Δημόσιον Ταμεῖον. Οἱ ὑπὲρ τρίτων φόροι καὶ δικαιώματα ἀποδίδονται κατὰ τὰ εἰδικότερον δι' ἀποστάσεως τοῦ ὑποκλινῶν τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἔνω Ν.Δ. 118/1973 καταργεῖται, καὶ δὲ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ τοῦτον ληκρύνονται τοῖς ἀριθμοῖς 2 καὶ 3 ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 6.

Παροχὴ ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 τίθεται ἐδάφιον τέταρτον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐν εἰς τὴν κληρονομίαν περιλαμβανόμενα μετοχὰ καὶ ὅν, πλὴν τῶν Τραπεζῶν, ἀνώνυμων ἐταιρειῶν, εἰσηγμένων τὸ Χρηματιστήριον, ἡ δὲ ἀξία τῶν ἀντικλινῶν εἰς τὸν κῆνον περιουσιακῶν στοιχείων τῶν παρεχομένων ὡς ἀσφάλεια κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τῆς παρούσης παραγράφου, δὲν τῇ ὁλόκληρῃ τὸ ποσὸν τοῦ βεβαιωθέντος φόρου, δύνανται τὸ μὴ καλυπτόμενον ποσόν, νὰ παρασχεθῶσιν ὡς ἀσφάλεια καὶ μετοχὰ, ἐν τῶν ὡς ἔνω, διπλασιασθῶσιν ἀσφαλείας ἀξίας τοῦ τούτου, διὰ παρακαταθέσεως τῶν παρὰ τῷ Ταμεῖῳ καταβληθῶν καὶ Δυνείων. Διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν μετοχῶν, ἀπαιτεῖται ἐν ἐκαστῇ συγκεκριμένην περιπτώσει τῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρεχομένη τῇ αἰτιᾷ τοῦ ὑποχρέου, ὑπεβαλλομένη ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἔνω Ν.Δ. 118/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀνωτέρως:

«9. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια δὲν παρασχεθῇ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, τὸ σύνολον τοῦ βεβαιωθέντος φόρου καταβάλλεται ἐπὶ ἀπαξ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, εἰδοποιουμένου ἐπὶ ἀποδείξει περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου. Ὁ ὑποχρεὸς δύνανται νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος τοῦ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος ἐξαιρητικὰς δόσεις τῇ αἰτήσῃ τοῦ πρὸς τὸν Ταμεῖον, ὑπεβαλλομένη ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεώς του, ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῶν μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς καταβλητέων δόσεων μετὰ τῶν νομίμων προσυζητήσεων, ἐκπροσώπου καταβολῆς τούτων καὶ τῇ παροχῇ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀσφαλείας. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλυται ἀμετακλήτως τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποχρέου περὶ καταβολῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς κάτωθι:

«Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου προβλεπομένη ἔκπτωσης ποσοστοῦ 10% παρέχεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ὅς ὁ ὑποχρεὸς καταβάλλει ἐξ ὁλοκληροῦ τὰς καταβλητέας ἐξαιρητικὰς δόσεις, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς δευτέρας δόσεως».

Ἄρθρον 7.

Κύρωση διαταγῶν Διοικήσεως.

Κυροῦνται, κτώμεναι ἰσχὺν νόμου ἀρ' ἧς ἐξεδόθησαν, καὶ ὑπ' ἀριθ. Ν. 3100/45 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1975 καὶ Κ. 11986/693 ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1975 τηλεγραφικὰ διαταγὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

«Ἀριθ. Πρωτ. Ν. 3100/45

30.4.1975

Προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 82 Ν.Δ. 118/1973 περὶ παροχῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβλητὴν ὀφειλομένην φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, λήγεται τὴν 28 Φεβρουαρίου 1975 καὶ 31 Μαρτίου 1975 παρατείνεται μέχρι 30 Ἰουνίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλιέτογλου»

«Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 11986/693

23.9.1975

Προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 82 Ν.Δ. 118/1973, περὶ παροχῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβλητὴν ὀφειλομένην φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, λήγεται τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1975, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλιέτογλου»

Ἄρθρον 8.

Ἀπαλλοτριεῖ ἐν φόρῳ μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περὶ τῶν, ὡς ἐξῆς:

«στ) ἡ ἀξία τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου εἰς τὰ μέλη του ὑπὸ συνεταγισμοῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ, καθ' ὃ ποσοστὸν αὐτῇ ὑπεβλήθη εἰς φόρον μεταβιβάσεως κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ συνεταγισμοῦ ἀγορὰν τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου».

2. Ἀνώνυμοι Ἐταιρίαι, αἵτινες ἔτυχον τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλοτριῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ἔξοδος ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, φορολογικῶν ἀπαλλοτριῶν, διὰ τὰ εἰσφερόμενα κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν ἀκινήτων, διακλόμενα ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, λόγω μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ τῶν ἀπαλλοτριῶν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἐπὶ τῶν εἰσνευχθέντων κατὰ τὴν σύστασιν τῶν ἀκινήτων ὡς καὶ τοῦ ὀφειλομένου κατὰ τὴν διὰ τῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἀκίνητα ταῦτα ὡς μεταβιβαζόμενα εἰς τοὺς εἰσνευχθέντας ἢ τοὺς πρὸς οὓς μεταβιβαζόμενα αἰτία θανάτου ἢ λόγω προικῶς ἢ λόγω δωρεᾶς καταρτισθείσης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου πρὸ τῆς 31ης Ὀκτω-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Φορολογία ακινήτου περιουσίας.

Άρθρον 10.

Εξαίρεσεις εκ του φόρου.

Η περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Νόμου 11/1975 «περί φορολογίας ακινήτου περιουσίας και τροποποιήσεως άλλων τινών διατάξεων» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

(στ) Τα υποκείμενα εις φόρον κληρονομιάς ακίνητα, επί των οποίων, άρχομένην από του επομένου έτους του χρόνου γενέσεως της εκ κληρονομιάς φορολογικής υποχρεώσεως.

Άρθρον 11.

Απαλλαγαι εκ του φόρου.

1. Το πρώτον εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του Νόμου 11/1975 αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«8. Τα ήμεδαπα νομίμως ύφιστάμενα ή συνιστώμενα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος νομικά πρόσωπα, ως και αι παρουσίαι του άρθρου 96 του Α.Ν. 2039/1939 «περί τροποποιήσεως συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των Νόμων περί έκκαθαρίσεως και διοικήσεως των εις τὸ Κράτος και υπέρ κοινωνικῶν σκοπῶν καταλαμβανόμενων κληρονομικῶν κληροδοσιῶν και δωρεῶν», ἐφ' ὅσον ἐπιζήκουνται ὑπ' αὐτῶν ἀποδεξιμένως σκοποὶ ἐθνικαί, ἢ δημοτικαί ἢ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ φιλικῶν, ἢ ἐκπαιδευτικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἢ κοινωνικῶν, ως και τὰ ἀλλοδαπα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος».

2. Η παράγραφος 13 του άρθρου 5 του αὐτοῦ ως ἄνω νόμου αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«13. Η Ἑλληνική Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.) δια τὰ ἀνήκοντα εις ταύτην ἀκίνητα τῶν Βιομηχανικῶν περιοχῶν τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ νόμου 4458/1965 «περί βιομηχανικῶν περιοχῶν» ως ἰσχύει, μέχρι τῆς μεταβιβάσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρχωρήσεως τῆς χρήσεως τούτων εις ἐπιχειρήσεις».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ ως ἄνω νόμου προστίθενται παράγραφοι 14 και 15 ἑξῆς:

«14. Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος».

«15. Τα φυσικά πρόσωπα, ἐν περιπτώσει διαθέσεως ἀκινήτων δια πρόξενος ἐν ζωῇ ἢ δια διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωνικῶν, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, σκοποῦ, δια τὸ ἔτος τῆς συντάσεως τῆς ἐν ζωῇ δωρεᾶς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου ὡς πρὸς τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐν περιπτώσει διαθέσεως ἀκινήτων τῶν, δια τὸν αὐτὸν σκοπὸν, λόγω δωρεᾶς, δια τὸ ἔτος συντάσεως ταύτης».

Άρθρον 12.

Προσδιορισμός ἀξίας ἀκινήτου περιουσίας.

Η παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 11/1975 «περί φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας κλπ.» αντικαθίσταται, ως κατωθί:

«2. Η ἀξία τῶν ἀκινήτων ὁρίζεται εις πολλαπλάσιον τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου, ἐξευρισκομένης ἀπὸ ἐνεργηθῶν πάσαις αἰ' ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» προβλεπόμεναις ἐκπτώσεως, ἀπὸ τῆς ἀκαθάριστου τοιαύτης, πλην τῶν τόκων ἐνυποθήκων δανείων. Η ἀκαθάριστος πρόσοδος τῶν ἀκινήτων ἐξευρίσκεται ἐκ τῆς ὑφιστάμενης τυχὼν μισθώσεως τούτων. ἄλλως δέ, ἐκ τῆς ὀριστικῆς προσδιορισθείσης τοιαύτης ἐν τῇ φορολογικῇ εἰσοδήματι. Ὁ συντελεστὴς ἐφ' ὃν πολλαπλασιάζεται ἡ καθαρὰ πρόσοδος τῶν ἀκινήτων πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, ὁρίζεται, ἐπὶ κατοικίῳν εις τὸ εἰκοσιπλάσιον και ἐπὶ γκαρβίων, καταστημάτων και λοιπῶν ἀκινήτων, πλην τῶν κτηνοτροφικῶν, γεωργικῶν και δασικῶν ἐκτάσεων, εις τὸ δεκαεπταπλάσιον. Ὁ ῥάτις τῆς καθαρᾶς προσόδου προσδιοριστέος τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου χωρεῖ, ἐφ' ὅσον ζητήσῃ τοῦτο ὁ φορολογούμενος δια τῆς ὑποβιβαζομένης ὑπ' αὐτοῦ δηλώσεως τοῦ ἀκινήτου».

ερίου 1975, αἱ δια τὴν εἰσφορὰν τῶν ἀκινήτων τούτων ἐκδοθεῖσαι μετοχαί.

3. Ἐπὶ ἀκινήτων εἰσφερόμενων ἢ ἀγοραζομένων ὑπὸ ἀνω νόμου ἐταιρείας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1972, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀνηγέρθη ξενοδοχεῖον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ εἰσφορᾶς, δὲν ὀφείλεται διαφορὰ φόρου συμφώνως πρὸς τὴν διατάξιν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 13' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ δια τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περί φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 και 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965 «περί τροποποιήσεως τῶν διατάξεων, περί φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ.», ἐφ' ὅσον ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου πραγματοποιήθη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1977.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ τριετής προθεσμία περί τῆς ἢ διατάξεως τοῦ προηγουμένου εδαφίου δὲν συνεπληρώθη μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αὕτη παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1977.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀνέγερσεως τοῦ ξενοδοχείου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν προηγουμένων εδαφίων ὁριζομένης προθεσμίας ἡ μεταβολὴς τῆς τοιαύτης χρήσεως τοῦ εἰσφερόμενου ἢ ἀγοραζομένου ἀκινήτου πρὸ τῆς παρελεύσεως εικοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰσφορᾶς ἢ ἀγορᾶς αὐτοῦ, ὁ τελευταῖος κύριος ὑποχρεούται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως και καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965, ἐξισκώτερον ὁρίζομενα.

4. Ἐπὶ ἐκκρεμοῦς φορολογικῆς διαφορᾶς, περί τῆς ἀξίας μεταβιβαζομένων ἐπ' ἀνταλλάγματι ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἢ λόγω δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀκινήτων, ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφερέας ὑποχρεούται νὰ ἐκδίδῃ, αἰτήσεϊ τοῦ εις φόρον ὑποχρέου, ἐξαικίωσιν περί τῆς ὀριστικῆς προσδιορισθείσης ἀξίας ἐτέρου πληρωμένου ἀκινήτου, μεταβιβαζομένου κατὰ τὴν πρὸ τῆς αἰτήσεως διετίας, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν παρέξῃ πλήρη και ἀκριβὴ περί τούτου στοιχεῖα.

Ἡ ἐξαικίωσις ἀποστέλλεται ἐπὶ ἀποδείξει, μερίμνη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφερέου, εις τὴν εις τὴν ἐκκρεμὴν ἢ φορολογικὴν διαφορὰ δικαστικὴν ἢ οἰκονομικὴν ἀρχήν, προκειμένου νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἐπίλυσιν ταύτης.

Άρθρον 9.

Αὐξήσεως ὀρίων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.

Τὰ δύο πρώτα εδάφια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 «περί τῆς στῆγης τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικῶν και ἄλλων τινῶν διατάξεων», αντικαθίστανται, ως ἑξῆς:

«1. Η ἀπόκτησις κατοικίας ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένων ὡς δικαιούχων στεγᾶσεως ὑπαλλήλων, δύνανται νὰ γίνῃ, ἐν οἰκείῳτε πάλαι ἢ χωρὶς τῆς Ἐπιχρητέας εἴης δι' ἀνέγερσεως κατοικίας ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τῆς συζύγου αὐτοῦ εἴτε δι' ἀγορᾶς ἐτοιμοῦ οἴκου ἢ δι' ἀνταλλάγματος ἀξίας μέχρι ποσοῦ δρχμῶν ἐξεκκοσίῳ χιλιάδων (600.000) εἴτε δι' ἀγορᾶς οἰκοπέδου ἀξίας μέχρι ποσοῦ δικαιούχων χιλιάδων (200.000), τῆς τυχὼν ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τούτων ἀξίας ὑποκειμένης εις φόρον κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν φορολογικῶν μεταβιβάσεως ἀκινήτων και χρηροσύμου.

Τὸ οὕτως ἀγοραζόμενον οἰκόπεδον ἢ τὸ γήπεδον ἐφ' οὗ ἡ ἀγοραζομένη οἰκία ἢ διμερικὴ, δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἴναι ἄρτιον και οἰκοδομήσιμον, νὰ καίτῃ ἐντὸς ἐγκειμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος και νὰ μὴ ὀχυροποιήται, τούτων ἐξαικίωσιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ὑπὸ ἰδίαν τούτων εὐθύνην».

προσάγων θα και τ' αποδεικνύοντα την πρόθεσιν στοιχείων.

Η ούτως εξευρισκόμενη αξία των ακινήτων εν ούδεμιᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς κατὰ τὴν παραγράφου 3 τοῦ παρόντος άρθρου προσδιοριζομένης αξίας τοῦ οἰκοπέδου αὐτῶν. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, ὁ προσδιορισμὸς τῆς αξίας τῶν ακινήτων τούτων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα».

Ἄρθρον 13.

Πρόσθετοι φόροι.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 16 τοῦ Νόμου 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

«Ἐὰν ἡ ὡς ἂνω διαφορά τῆς αξίας κυμαίνεται μεταξὺ τοῦ ἐνὸς τρίτου καὶ τοῦ ἡμίσεος (1/3—1/2) ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς ποσοστὸν 25% τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως».

Ἄρθρον 14.

Κύρωση διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται ἀπ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 8162/293 ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1975 καὶ Κ. 8661/315 ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1975 τηλεγραφικαὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσι οὕτως:

«Αριθ. Πρωτ. Κ. 8162/293 26.6.75

Προδικεῖται παρ. 1 τοῦ άρθρου 11 Ν. 11/1975 ὑποβολῆς δηλώσεως φόρου ακινήτων περιουσίας λήγουσα τὴν 10ην Ἰουλίου 1975 παρατείνεται μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλέτογλου»

«Αριθ. Πρωτ. Κ. 8661/315 7.7.75

Κατ'ὸν ὑπ' ἀριθ. Κ. 8162/26.6.1975 τηλεγραφικῆς διαταγῆς ἡμῶν, ἰσχύς διατάξεων άρθρων 20 καὶ 21 Ν. 11/1975 ἀρχαίται ἀπὸ 21ης Ἰουλίου 1975.

Ὑπουργὸς
Ε. Δεβλέτογλου»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Φόρος Κύκλου Ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐκπτώσις ἀξίας πρῶτων ὑλῶν.

Ἐκ τῶν ἀναφαιστικῶν ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 45 τοῦ Ν. 12/1975 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἐκπίπτειται, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. τούτου Νόμου, ἡ ἀξία τῆς ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιηθείσης πρώτης ὕλης, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπὴρξεν ἀποδεδειγμένως εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἀπαλλαγὴ προμηθειῶν ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῆς περιπτώσεως β' τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 τὰ ἀναφαιστικὰ ἐσόδα τῶν Τραπεζῶν τὰ προσερχόμενα ἐκ προμηθειῶν εἰσπραττομένων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐξόφλησιν ἐπιταγῶν, ἐκδιδυμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 326/1969 «περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατατελλομένων συντάξεων καὶ φοιτημάτων».

Ἄρθρον 17.

Κατάργησις διατάξεων.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 631/1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Εἰδικὸς Φόρος Καταναλώσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς οὗτος ἰσχύει, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοποῦντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινῶν πολυτελείας», ὡς τοῦτο ἰσχύει.

Ἄρθρον 19.

Προσαυξήσεις.

Τὰ περὶ προσαυξήσεων ἐπὶ ἐκπροθέτου ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ἐλλιποῦς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958, ρυθμίζονται δι' ἀνλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων ἐπὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α.Ν. 660/1937.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Φορολογία Αὐτοκινήτων — Δημοσίων Θεματῶν —
Κέντρων Διακαθάσεως καὶ Πολυτελείας.

Ἄρθρον 20.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τελῶν κυκλοφορίας.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 52 τοῦ Ν. 12/1975 προβλεπομένην ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ τῶν τελῶν σταθμεύσεως ὑπάρχοντα καὶ τὰ μὴ ἐντεταγμένα εἰς ΚΤΕΑ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως, τὰ ὅποια κυκλοφοροῦν ἐντὸς τῶν νήτων καὶ ἐκτελοῦν συγκοινωνίαν ἐπὶ ἀστικῶν, ὑπεραστικῶν ἢ ἀγρόνων γκαμμῶν.

Ἄρθρον 21.

Κατάργησις ἀπαλλαγῆς ἐπιδακτικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐσουλωντῶν ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ ἐκ τοῦ ἐφ' ᾧ ἀπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις α) τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 3394/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διαταγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ β) τοῦ άρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4354/1964 «περὶ ἀπαγορεύσεως μεταφορᾶς ἐπιδακτικῶν ἐπὶ κομίστρῳ δι' ἐπιδακτικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 22.

Μείωσις τελῶν κυκλοφορίας.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ:

«Β'. ΟΧΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

α) αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέττα) φορητὰ εἰς δρχμὰς εἴκοσι πέντε (25) ἀνὰ ἵππον ἰσχύος».

Ἄρθρον 23.

Ἐπέκτασις ἐν Δωδεκανήσῳ τῆς ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας δημοσίων θεματῶν.

Ἡ εἰς τὴν λοιπὴν χώραν ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ φορολογίας δημοσίων θεματῶν, ἐπέκτείνεται καὶ εἰς τὴν Δωδεκανήσον, καταργουμένης πάσης ἐτέρας σχετικῆς διατάξεως ἰσχυούσης εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

Ἄρθρον 24.

Ποσοστὰ φόρου δημοσίων θεματῶν.

1. Ἡ περίπτωσις Γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 3279/1955 «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας δημοσίων θεματῶν», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ:

«Γ' Διὰ τὸν κινηματογράφον
α) εἰς εἴκοσι ἐπὶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (27%) διὰ τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἴκοσι πέντε (25) δρχμῶν καὶ

β) εις τριάκοντα επί τοις εκατόν (30%) διά τὸ πέραν τῶν εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμήμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται ὡς κατωθίαι:

α) εις τριάκοντα δύο επί τοις εκατόν (32%) διά τὴν τιμὴν εἰσιτηρίου μέχρις εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν καὶ

β) εις τριάκοντα ἐξ επί τοις εκατόν (36%) διά τὸ πέραν τῶν εἰκοσι πέντε (25) δραχμῶν τμήμα τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν, ποσοστὸν ἴσον πρὸς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς εκατόν (4%) ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐκάστου εἰσιτηρίου τῶν κινηματογράφων ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ παντὸς ὑπὲρ τρίτου φόρου, εἰσφορᾶς, τέλους ἢ δικαιώματος. Τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς μιᾶς (1) δραχμῆς οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δύο (2) δραχμῶν κατὰ εἰσιτήριο.

Ὡς τιμὴ εἰσιτηρίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων νοεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν κινηματογράφου δηλούμενη τιμὴ πωλήσεως τοῦ εἰσιτηρίου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν, ὡς καὶ τῶν ἀφορολογητῶν ποσῶν.

2. Καταργοῦνται: α) ἡ παράγραφος 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 89/11.7.1962 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων νομοθεσίας», κυρωθεῖσης διὰ τοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἐδάρου ν. τοῦ Ν.Α. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφορῶν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν κλπ.», β) τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Ν.Α. 15/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, γ) ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 1 καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Ν.Α. 1354/1973 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» καὶ δ) ἡ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Προνοίας ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

3. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1961 Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς αὕτη ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀρθρου πρώτου ἐδάρ. λθ' τοῦ Ν.Α. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφορῶν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν κλπ.», καὶ ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3279/1955, ὡς ἰσχύει, ὁριζόμενοι συντελεστὰι φόρου δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου, τῶν συναυλιῶν, τῶν ἀμιγῶς χορευτικῶν παραστάσεων καὶ τῶν ρεσιτᾶλ ἐν γένει, μειοῦνται κατὰ ἐξήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς εκατόν (65%).

2. Ἡ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου, τῶν συναυλιῶν, τῶν ἀμιγῶς χορευτικῶν παραστάσεων καὶ τῶν ρεσιτᾶλ ἐν γένει, ὑπολογιζομένη εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Προνοίας μειοῦται κατὰ πενήκοντα ἐπὶ τοῖς εκατόν (50%).»

4. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Ν.Α. 134/1973 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν διατάξεων», καταργεῖται.

*Ἀρθρον 25.

Ἐπέκτασις ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. 3279/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Δημόσια θεάματα τελούμενα εἰς κωμπόλεις ἢ χωρὶς πληθυσμοῦ, ὅσας τῆς κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διοικητικῆς διαρθρώσεως, κάτω τῶν 10.000 κατοίκων ὡς καὶ εἰς πόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 15.000 κατοίκων, τῶν παρχμεθόριων νομῶν, Ἑβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δράμας, Σερρών, Κιλκίς, Πέλλης, Καστορίας, Ἰωαννίνων, Φλω-

ρίνης καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου.

Κατ' ἐξαιρέσιν, δημόσια θεάματα τελούμενα κατὰ τὴν θέρυνην περίοδον εἰς ἱαματικὰς πηγὰς (λουτροπόλεις) τουριστικῆς σημασίας, χαρακτηριζομένας νομίμως, πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων, ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δημοσίων θεαμάτων, οἱ δὲ διὰ τοῦ παρόντος καθορίζομενοι φορολογικοὶ συντελεστὰι μειοῦνται κατὰ 50%.

Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν αἱ ἱαματικαὶ πηγαὶ λειτουργοῦν εἰς οἰκισμοὺς καίμενους ἐγγὺς Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς ἱαματικαὶ πηγαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοῦνται οἱ Δήμοι ἢ αἱ Κοινότητες εἰς οὓς διοικητικῶς ὑπάγονται αὗται.

Ὡς θέρυνη περίοδος, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἐδαφίων θεωρεῖται ἡ ἀρχομένη τῆν 16ην Μαΐου καὶ λήγουσα τῆν 15ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους».

*Ἀρθρον 26.

Ἀπόδοσις φόρου δημοσίων θεαμάτων εἰς τρίτους.

Ἐκ τῶν καθοριζομένων κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις φορολογικῶν συντελεστῶν φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν κινηματογράφων κατὰ περίπτωσιν εἰς τὰς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης, ὁ ἀναλογὸν εἰς 5 μονάδας αὐτοῦ φόρου, ἀποδίδεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ χρηματοδοτήσεως τῶν ἱδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν Ν.Α. 572/1970, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα.

*Ἀρθρον 27.

Ποσοστὸν φόρου.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Ν.Α. 254/1973, «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας κέντρων διακατάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ἐπὶ τῶν μὲν πολυτελείας ἐν γένει, ἀδιαφόρως ἂν ταῦτα λειτουργοῦν καὶ ὡς κέντρα διακατάσεως, εἰς 15%, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν κέντρων πολυτελείας εἰς 3%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Φόρος Μονοπωλίων.

*Ἀρθρον 28.

Χορήγησις ἄλλοτος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ.

Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου 2027/1952 «περὶ χορηγήσεως ἄλλοτος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ διὰ διανομῆς, γεωργικῆς καὶ ἄλλας τινὰς χρήσεις», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«γ) Παρασκευὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἀλιπᾶστων ἰχθυῶν καὶ ἰχθυῶν ἐν ἐλαίῳ ἢ ἐν ἔλαιῳ.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας καθορίζονται αἱ ἐγκαταστάσεις, ὅς δέον νὰ διαθέτῃ ἐκάστη ἐπιχείρησις παρασκευῆς ἀλιπᾶστων ἰχθυῶν καὶ ἰχθυῶν ἐν ἐλαίῳ ἢ ἐν ἔλαιῳ, οἱ ὅροι οὓς δέον νὰ πληρῶσιν αὗται καὶ τὸ εἶδος τῶν ἰχθύων, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἀλίσσις».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Εἰδικὰ Διατάξεις.

*Ἀρθρον 29.

Παράτασις ἰσχύος καὶ ἐπέκτασις Ν.Α. 1297/1972.

1. Εἰς τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ν.Α. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήσεων διὰ τὴν συνχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημοσιονομικὴν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων» προστίθεται δευτέρον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς καὶ παραγωγικῆς λειτουργίας τῶν ἐπὶ τοῦ εἰσφερόμενου ἀκινήτου μηχανη-

μάτων και εξοπλισμού εν γένει εκ της Α' περιοχής εις άλλαν τοιαύτην του Ν.Δ. 1078/1971 «περί λήψεως φορολογικών και άλλων τινών μέτρων προς ενίσχυσιν της περιφερειακής ανάπτυξεως», ως ισχύει, πρό της παρόδου της υπό του άρθρου 3 του παρόντος προβλεπόμενης πενταετίας, της επιχειρήσεως δυναμένης εν τη περιπτώσει ταύτη νά χρησιμοποιήσῃ τὸ ἀκίνητον ἐκ τοῦ ὁποίου μεταφέρθησιν τὰ μηχανήματα καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις ἐν γένει δι' οἰονδήποτε ἕτερον σκοπόν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκποιήσεως).

2. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 7 τοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ διατάγματος ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συγχωνύσεως ἢ μετατροπῆς γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων παντός βαθμοῦ, τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, τῶν κοινοπραξιών τῶν Ν. 479/1943 καὶ Ν.Δ. 3874/1958 καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐταιριῶν εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν μόνον Γεωργικαὶ Συνεταιριστικαὶ Ὁργανώσεις ἢ καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ἐπὶ διαλύσεως αὐτῶν εἴτε ἐπὶ τσποφῇ ἐγγραφῆς τῶν μελῶν τῶν εἰς ἑτέραν ὁμοίαν ὁργάνωσιν εἰς ἣν μεταβιβάζονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς διαλυθείσης ὁργανώσεως ἢ ἐπιχειρήσεως, εἴτε λόγω περιελεύσεως ἀπέναντι τῶν μεριδίων τῶν κοινοπρακτούντων εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 ἐφαρμόζονται ἀντὶλόγως καὶ ἐπὶ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ν.Δ. 331/1974 «περί παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς» διὰ τὰς μετατροπείας ἢ συγχωνυόμενης ἐπιχειρήσεως ὅσας τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 ἀπὸ 5 Μαρτίου 1974 καὶ ἐφεξῆς.

4. Ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ἄρθρον 30.

Ἀχρεωστικότητα καταβληθέντων φόροι κλπ.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, καταργεῖται τὸ Ν.Δ. 437/1974 «περί ρυθμίσεως τῶν ἀχρεωστικῶς καταβληθέντων δαπάνων, φόρων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ εἰσπραττόμενων καὶ ἐγγυητῶν παραγομένων εἰδῶν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 437/1974 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ υποθέσεων, αἵτινες ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν ἄρχων καὶ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατίας.

Ἄρθρον 31.

Μείωσις φορολογικοῦ συντελεστοῦ ἐπὶ σιγαρέττων.

Τὸ πρῶτον ἐδάριον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4473/1964 «περί διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«α) Ἐπὶ τῶν σιγαρέττων εἰς ποσοστὸν 63% ἐπὶ τῆς κατὰ χιλιόγραμμον τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν, μὴ δυναμένου ὅμως νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δαπανῶν 130 κατὰ χιλιόγραμμον».

Ἄρθρον 32.

Δικαιώματα Φορολογικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ θεωρήσεως τιμολογίων ἀγορᾶς κλπ. ἀγροτικῶν προϊόντων.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ άρθρου 60 τοῦ Ν.Δ. 4/1968 «περί Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» προστίθενται: ε' καὶ στ' περιπτώσεις, ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:

«ε) Νά ἀνηρθῇ τὴν θεωρήσιν τιμολογίων ἀγορᾶς γεωργικῶν κλπ. περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 προϋποθέτων καὶ υποπροϊόντων, ἀποδείξεων ποστικῆς καὶ ποστικῆς παραλαβῆς, βελτίων ἀπιστολῆς καὶ ἐκκαθαρίσεων εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔχει ἐκπληρώσει ἀπᾶς τὰς ληξιπρόθεσμους αὐτοῦ ὑποχρεώσεις ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, ἐξ' εἰσφορῶν τοῦ Ν. 4169/1961 καὶ Α.Ν. 112/1967, ὡς καὶ τὰς ἐκ προστίμων τοιαύτας διὰ παραβάσεις

τοῦ παρόντος. Προκειμένου περὶ ὁμορρυθμοῦ, ἐτερορρυθμοῦ, ὡς καὶ ἐταιρείας περιορισμένης εὐθύνης, αἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις δεόν νά ἔχωνται ἐκπληρωθῇ ὑφ' ὅλων τῶν ἐταίρων.

στ) Νά ἀνηρθῇ τὴν θεωρήσιν τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω φορολογικῶν στοιχείων, ἐὰν ὁ προσάγων πρὸς θεωρήσιν ταῦτα ἐπιτηδεύματις φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δὲν προέλθῃ εἰς τὴν κατάθεσιν παρ' αὐτῇ ἐγγυήσεως δαπανῶν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, παρεχόμενης εἰς ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἐπὶ ἀκινήτου εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπεζῆς, καθορίζεται κατὰ περιπτώσιν, ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κατατιθεμένη ἐγγύησις ἰσχύει, μετ' ἐγκρίσιν τῆς καθορισθείσης ταύτην Φορολογικῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ ἐπιτηδεύματος.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης τὰ μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1975 θεωρηθέντα καὶ μὴ χρησιμοποιηθέντα τιμολογια ἀγορᾶς καὶ λοιπὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος στοιχεῖα παύσονται ἰσχύοντα, ἐφ' ὅσον δὲν θεωρηθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Φορολογικῆς Ἀρχῆς.

3. Κυροῦνται, κτωμένη ἰσχύϊ νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 1335/50 ἀπὸ 6 Μαρτίου 1975 τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Αριθ. Πρωτ. Σ. 1335/50

6.3.1975

Λήξεσιν δυνάτην Φεβρουαρίου 1975 προθεσμίαν ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς ὀφειλόμενων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο.Γ.Α. Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ εἰσφορᾶς δημοκτονίας παρατείνονται μέχρι καὶ εἰκοστής τρέχοντος.

Προσκητῆται καὶ πρόστιμα καταβληθέντα λόγω ἐκπροθέμου καταβολῆς ἀνωτέρω ὀφειλῶν ἀπὸ ἐνδεκάτης προηγούμενου μηνὸς μέχρι λήξεως παρούσης συμπληρῶνται ἢ ἐπιστρέφονται ὡς ἀχρεωστικῶς καταβληθέντα.

Ἐνημερωθῶσι Διευθύνται Τμημάτων.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ἀφορολόγητος κράτησις ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4002/1959 «περί λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων», τοῦ Α.Ν. 147/1967 «περί συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικῆς ἐπενδύσεως κειμένης νομοθεσίας», τοῦ Ν.Δ. 1078/1971 «περί λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 «περὶ μέτρων ἐνίσχυσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως» καὶ τοῦ Ν.Δ. 331/1974 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς», ὑπολογίζεται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς τῶν ὡς ἄνω νομοθετημάτων, μόνον ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν παραγομένων βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ μεταλλευτικῶν προϊόντων καὶ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ξενοδοχείου καὶ κυλικίου κατὰ περιπτώσιν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμοῦν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος υποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων εἰς οἰονδήποτε βαθμόν.

3. Ἐπιχειρήσεις ὑπολογίζονται τὰς ἀφορολόγητους κρατήσεις κατὰ τοὺς κλεισθέντας ἰσολογισμοὺς μέχρι τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ κερδῶν μὴ προβλεπόμενων ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος άρθρου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπὶ λήθην ὁριστικοποίησις τῆς υποθέσεως δι' ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, δικαιοῦνται ὅπως, διὰ τὴν ἐκ τοῦ λόγου τούτου προκύπτουσιν διαφορὰν τῶν ἀφορολόγητων κρατήσεων, ὑποβάλουν συμπληρωματικὴν δηλώσιν ἐντός τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαλλασσόμεναι παντὸς προστίμου ἢ προσαυξήσεως ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενου φόρου. Ὁ ὀφειλόμενος βάσει τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως φόρος καταβάλλεται εἰς ὅτις 8 ἰσὺς μηνιαίας δόσεις.

Άρθρον 34.

Έναρξεις ισχύος του Νόμου.

1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Νόμου αρχεται από της δημοσίευσής του δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην αν άλλως ορίζεται εν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ισχύς τῶν κατωτέρω διατάξεων αρχεται :

α) Τοῦ άρθρου 2, πλην τῆς παραγράφου 9, μετὰ δέκα (10) ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

β) Τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 32 μετὰ εἴκοσιν (20) ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

γ) Τῶν άρθρων 10 ἕως καὶ 13 καὶ 20 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975.

δ) Τῶν άρθρων 22 καὶ 31 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1976.

ε) Τῶν άρθρων 15 ἕως καὶ 19 καὶ 23 ἕως καὶ 27 ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσίευσής αὐτοῦ δια τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

στ) Τοῦ άρθρου 21 ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1974.

Ο παρὼν νόμος ὑψηλθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιεύεται δια τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Έθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ